

мо глзвз принесалз маслично клонче на Ноа, а сега дѣхъ свѣтый слѣзналъ като глзвз на христа. О голѣмо смиреніе христово! дѣто е былз безгрѣшенз, смирилса като грѣшникз, да очисти нашите грѣхове, и са крзиалз на Јорданз като человекз отз Іоанна, койго живѣаше въ Јорданската пѣстына, и бѣше облеченз съ камилско рѣно и опасанз съ кожанз поясъ. Іѣдеше дикз медз и акриды, травѣ само-расла. Той крѣщавалз евреите во Јорданз, исповѣдвалз ги, и дѣмалз: покайтеся и направете достойны плодове (добрины): защото во-жѣа гнѣвъ стои при васъ, като брадва при корена на безплодното дърво. И ако не са покаете ще ви погѣби и ще ви фзрли въ вѣчныя мѣкъ, като безплодно дърво на огнѣ. Тѣй като крѣщаваше Іоаннз евреите, и ги побчаваше, тога доди и христосъ отз Галилеа, и поиска да са крзиа во Јорданз отз Іоанна, но Іоаннз не смѣалз да го крзиа, и дѣмалз: господи защо ми повелѣвашъ да та крзиамъ? ты мене трѣбѣ да крзиашъ, а не азъ тебе. Кой е видѣлъ господарь да стои предз слѣгата, и царь да си поклони главатаъ подз рѣкатаъ на слѣгатаъ си? Какъ може сѣното да очисти оганѣ? Какъ може прѣста да омые водата? Какъ да та крзиамъ господи, като въ тебе грѣхъ нѣма? Ты си зачатъ и роденъ отз свѣтаго дѣха непостижимо. Какъ мога азъ грѣшный да очистѣ безгрѣшнаго? И какъ да тѣрѣ ракъ на твоатъ пречистъ главъ? Ты мене крзиай и прости господи: защото съмъ грѣшенъ, а ты си чистъ и безгрѣшенъ. Ты ма проводи да крзиавамъ грѣшныте евреи, а не тебе безгрѣшчаго. Тога христосъ мѣ рекалъ: Іоанне, остави сега тѣзи сичките: защото тѣй трѣбѣ да исплниме сѣкол правдѣ. Тога Іоаннз остави сичкото, и крзиа Исуса Христа въ рѣкатаъ Јорданъ, който излѣзна тосъ часъ отз водатаъ, и небето като са отвори, дѣхъ сватый слѣзна на христа като глзвз, и гласъ са чѣ отз вога отца, който дѣмаше: този е мой сынъ возлюбленный, когото ви проведихъ: него послѣшайте колкото ви рече. Свѣтый Іоаннз като крѣщавалз евреите и фарисенте во Јорданъ, потопалз ги въ водатаъ до шѣа, гдѣго стоади доде си исповѣдатъ сичките грѣхове, и тога ги оставалз да излѣзнатъ отз водатаъ. А христосъ защото нѣмалз никакавъ грѣхъ да исповѣда, за тѣй излѣзна тосъ часъ отз водатаъ, коато освѣти съ пречистото си тѣло, и потопи въ неа, ветхѣа адамовъ грѣхъ. Человѣческѣа родъ обновки, и царство небесно мѣ подари. Это какъ наредилъ богъ нашето спасеніе, и привелъ насъ, въ перкото наше достоинство, което бѣши изгѣбилъ Адамъ. Защото богъ когато ны создади напраки ны благополѣчни и добри, а послѣ заради лѣкавството на дѣвола станахъме злѣполѣчни и смертни, оставихъме вога, и паднахъме въ идолопоклонство. И начнахъме да са покланѣме на слзнецето, на мѣсаца, звѣздыте и рѣките, на